31999R1254

1999 6 26 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* L 160/21

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1254/1999

1999 m. gegužės 17 d.

dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ([4]),

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę ([5]),

(1) kadangi žemės ūkio produktų bendros rinkos veikimas ir plėtra turi būti lydima bendrosios žemės ūkio politikos, kuri visų pirma apimtų bendrą žemės ūkio rinkų, galinčių būti įvairių formų atsižvelgiant į konkretų produktą, organizavimą, nustatymo;

(2) kadangi bendrosios žemės ūkio politikos uždavinys yra siekti Sutarties 33 straipsnyje numatytų tikslų; kadangi siekiant stabilizuoti rinkas ir užtikrinti deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį, galvijienos sektoriuje reikėtų numatyti vidaus rinkos priemones, kurias visų pirma sudarytų tiesioginės išmokos jautienos gamintojams, pagalba privačiam saugojimui ir viešojo produktų saugojimo programa;

(3) kadangi, siekiant atstatyti mėsos suvartojimo Bendrijoje pusiausvyrą, kad tai būtų naudinga jautienos sektoriui, ir padidinti šių produktų konkurencingumą tarptautinėse rinkose, rinkos paramos lygis turi būti laipsniškai mažinamas; kadangi, atsižvelgus į pasekmes gamintojams, pajamų palaikymo, teikiamo pagal bendrą rinkos organizavimą, lygis turėtų būti pertvarkytas; kadangi todėl reikia sukurti išsamią tiesioginių išmokų gamintojams programą; kadangi tokių išmokų dydžiai turėtų kisti kartu su palaipsniui mažėjančia rinkos parama;

(4) kadangi, atsižvelgiant į gyvulininkystės įmonių įvairovę, tiesioginės išmokos turėtų apimti specialias priemokas bulių ir jaučių augintojams, priemokas už karvių žindenių bandų laikymą bei skerdimo priemokas už visų kategorijų galvijus, įskaitant melžiamas karves ir veršelius; kadangi priemokų skyrimas neturėtų sąlygoti bendro produkcijos padidėjimo; kadangi todėl bulių ir jaučių bei karvių žindenių skaičius, už kurį gali būti skiriamos specialios priemokos ir priemokos už karves žindenes, turėtų būti atitinkamai apribotas regioninėmis ir individualiomis ribomis, o skiriant specialią priemoką – galvijų vienetų viename ūkyje riba, kurią valstybės narės, atsižvelgdamos į savo specifinę situaciją, turėtų teisę koreguoti; kadangi skerdimo priemokoms nacionalinės ribos turėtų būti nustatomos pagal istorinius gamybos rodiklius;

(5) kadangi jaučių auginimo sąlygos paprastai skiriasi nuo bulių auginimo; kadangi todėl tikslinga nustatyti skirtingą specialios priemokos už kiekvieną jautį dydį nuo to, kuris taikomas už bulius; tačiau kadangi speciali priemoka už jaučius turėtų būti dalinama į dvi išmokas pagal konkrečias jaučių amžiaus grupes;

(6) kadangi paskerdus per daug jaučių skerdimo sezono metu valstybėse narėse, kuriose šios rūšies produkcija ypatingai svarbi, galėtų būti sutrikdytas rinkos stabilumas ir, ypač, sąlygojamas rinkos kainų kritimas; kadangi, siekiant paskatinti jaučių skerdimą ne sezono metu, ganiavai pasibaigus, taikant tam tikras sąlygas, be specialios priemokos turėtų būti skiriama papildoma priemoka už galvijus, paskerstus ne sezono metu per pirmąsias 23 metų savaites;

([1]) OL C 170, 1998 6 4, p. 13.
([2]) Nuomonė, pareikšta 1999 m. gegužės 6 d. (dar neišspausdinta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 407, 1998 12 28, p. 196.
([4]) OL C 93, 1999 4 6, p. 1.
([5]) OL C 401, 1998 12 22, p. 3.

(7) kadangi, siekiant gamintojams suteikti daugiau laisvės, priemokos už karves žindenes turėtų būti skiriamos ir už telyčias, atitinkančias tokius pačius reikalavimus veislei kaip ir karvės žindenės; kadangi vis dėlto karvių žindenių bandose esančių telyčių, už kurias gali būti skiriamos priemokos, skaičius turėtų būti ribojamas prisilaikant įprasto bandos atnaujinimo santykio; kadangi valstybėms narėms, kuriose daugiau kaip 60 % gyvulių, atitinkančių reikalavimus priemokai už karvę žindenę skirti, laikomi kalnuotose vietovėse, turėtų būti leidžiama už karves žindenes ir telyčias skirti priemokas atskirai, o priemokos už telyčias atveju taikyti atskirą nacionalinę priemokų viršutinę ribą, viršijančią aukščiau minėtą santykį;

(8) kadangi iš esmės priemoka už karvę žindenę turėtų būti skiriama tik gamintojams, kurie netiekia pieno pieninėms pagal papildomo mokesčio sistemą, numatytą 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3950/92, nustatančiu papildomą mokestį pieno ir pieno produktų sektoriuje ([1]); kadangi, vis dėlto, ūkiams, laikantiems melžiamų ir karvių žindenių bandas, taip pat gali būti reikalingas pajamų rėmimas; kadangi todėl priemoka už karvę žindenę turėtų būti skiriama mažiesiems ir vidutiniams mišrios gamybos ūkiams, kurių kiekvieno individualus pieno referencinis kiekis ne didesnis kaip 120 000 kilogramų; kadangi, atsižvelgiant į gamybinių struktūrų įvairovę Bendrijoje, valstybėms narėms turėtų būti suteikiama teisė pakeisti šį kiekybinį apribojimą arba jo atsisakyti remiantis objektyviais kriterijais;

(9) kadangi, skiriant priemokas už karves žindenes, tikslinga nustatyti gamintojams individualias ribas; kadangi kai kurios teisės į priemokas, suteiktos pagal individualias ribas, praeityje buvo nenaudojamos; kadangi šios nepanaudotos teisės galėtų skatinti gamybą ir padidinti išlaidas, ypač dėl to, kad priemokos už karves žindenes būtų skiriamos ir už telyčias; kadangi, siekiant išvengti tokio poveikio, remiantis atitinkamais istoriniais ataskaitiniais metais išmokėtomis priemokomis, turėtų būti nustatytas kiekvienos valstybės narės bendras teisių į priemokas už karves žindenes skaičius, padidintas tam tikru koeficientu, norint išlaikyti nacionalinį rezervą; kadangi valstybės narės turėtų imtis būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi nacionalinių ribų; kadangi, jei būtina, pagal tam tikrus objektyvius kriterijus jos gali koreguoti gamintojams nustatytas individualias ribas, neskiriant kompensacijų; kadangi šie kriterijai turėtų pirmiausiai užtikrinti vienodų sąlygų taikymą visiems suinteresuotiems gamintojams bei jų teisėtų galimybių apsaugą;

(10) kadangi gamintojo gamybos apimtys gali skirtis dėl pokyčių galvijų bandose ar keičiantis gamybos pajėgumams; kadangi dėl to rekomenduojama, esant tam tikroms sąlygoms, numatyti galimybę perduoti teises į priemokas už karves žindenes, įgytas pagal individualias ribas, kitiems gamintojams kartu su ūkiu arba nesiejant šių teisių su dirbama žeme;

(11) kadangi nauji arba esami gamintojai, kurių individualios ribos dėl įvairių priežasčių neatitinka pasikeitusių aplinkybių, susijusių su jų laikomų karvių žindenių bandomis, turėtų turėti teises į priemokas; kadangi todėl turėtų būti numatyta nuostata dėl nacionalinio rezervo tvarkymo, pagal kurią šis rezervas būtų išlaikomas ir administruojamas pagal Bendrijos kriterijus; kadangi, dėl tos pačios priežasties, reikia teisių į priemokas perdavimui be susijusio ūkio perdavimo taikyti taisykles, pagal kurias dalis teisių į priemokas pervedamos į nacionalinį rezervą, neskiriant už jas kompensacijų;

(12) kadangi vertėtų leisti valstybėms narėms nustatyti sąsają tarp jautrių zonų ar vietovių ir karvių žindenių auginimo, siekiant užtikrinti tokio auginimo palaikymą vietovėse, kur nėra kitos alternatyvos;

(13) kadangi, atsižvelgiant į galvijienos gamybos intensyvėjimą, priemokos galvijininkystei ribojamos, atsižvelgiant į pajėgumą apsirūpinti pašarais kiekviename ūkyje bei jame laikomų guvulių skaičių ir rūšis; kadangi, siekiant išvengti pernelyg didelio gamybos intensyvumo, skiriant tokias priemokas turėtų būti atsižvelgiama į tai, ar tenkinamas reikalavimas dėl didžiausio leistino gyvulių tankumo ūkyje; kadangi, vis dėlto, turėtų būti atsižvelgiama ir į smulkiųjų gamintojų padėtį;

(14) kadangi, siekiant sustiprinti gamybos ekstensyvinimo paskatas tam, kad būtų pagerintas jų efektyvumas, atsižvelgiant į aplinkos apsaugos tikslus, tiems gamintojams, kurie griežtai laikysis nustatytų galvijų tankumo reikalavimų, turėtų būti skiriama papildoma suma; kadangi, siekiant išvengti esminio pokyčio visame paramos lygmenyje ir užtikrinti tinkamą išlaidų kontrolę, turėtų būti numatyta nuostata dėl papildomos sumos koregavimo, jei būtina;

([1]) OL L 405, 1992 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 1256/1999 (OL L 160, 1999 6 26, p. 73).

(15) kadangi jautienos gamybos sąlygos ir gamintojų pajamos įvairiuose Bendrijos gamybos regionuose labai skiriasi; kadangi Bendrijos mastu vieninga išmokų schema visiems gamintojams būtų per daug nelanksti, kad būtų galima tinkamai reaguoti į struktūrinius bei natūralius neatitikimus bei skirtingus iš to kylančius poreikius; kadangi dėl to reikia numatyti lanksčią papildomų Bendrijos išmokų struktūrą, pagal kurią išmokas nustato ir skirsto valstybės narės, neviršydamos nustatytų bendrųjų sumų, atsižvelgdamos į tam tikrus bendruosius kriterijus; kadangi bendrosios sumos valstybėms narėms turėtų būti skiriamos pagal jose pagaminamos jautienos dalį visos Bendrijos jautienos gamyboje; kadangi, *inter alia*, bendraisiais kriterijais siekiama neleisti, kad papildomos išmokos sukeltų diskriminacinį poveikį, bei užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į svarbius daugiašalius Bendrijos įsipareigojimus; kadangi ypač svarbu, kad valstybės narės būtų įpareigotos panaudoti savo nuožiūra vykdomus įgaliojimus vien tik remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgtų į vienodų sąlygų koncepciją bei išvengtų rinkos ir konkurencijos iškraipymo; kadangi reikia numatyti papildomų išmokų formas; kadangi šios formos – tai išmokos už tam tikrų kategorijų galvijų vienetą ir išmokos už plotą;

(16) kadangi papildomų išmokų už galvijų vienetą atžvilgiu reikalingi tam tikri kiekybiniai apribojimai, kurie užtikrintų tinkamą gamybos reguliavimo lygį; kadangi, be to, valstybės narės turėtų laikytis galvijų tankumo reikalavimų;

(17) kadangi papildomos išmokos už plotą turėtų būti suteikiamos tik už daugiametes ganyklas, už kurias nėra paramos pagal kitas Bendrijos rinkos paramos priemones; kadangi išmokos už plotą turėtų būti taikomos už regioninius daugiamečių ganyklų plotus, kuriuos turėtų nustatyti valstybė narė, remdamasi istoriniais ataskaitiniais duomenimis; kadangi didžiausias išmokos už plotą, mokamos už hektarą, dydis, įskaitant papildomas išmokas už plotą pagal pieno ir pieno produktų bendrą rinkos organizavimą, turėtų būti panašus į paramos už hektarą vidurkį pagal paramos gamintojams už tam tikrus pasėlius sistemą;

(18) kadangi tiesioginės išmokos išmokamos tiktai tiems gyvulių augintojams, kurie laikosi atitinkamų Bendrijos taisyklių dėl galvijų identifikavimo ir registravimo; kadangi, siekiant norimo ekonominio efekto, tiesioginės išmokos suteikiamos per tam tikrą laikotarpį;

(19) kadangi tam tikrų medžiagų naudojimas jautienos gamyboje yra draudžiamas pagal Bendrijos teisę; kadangi, jei nesilaikoma priimtų nuostatų, skiriamos atitinkamos nuobaudos;

(20) kadangi pagal šiame reglamente numatytas kainų ir pajamų rėmimo priemones egzistuojanti viešosios intervencijos forma tokia, kaip intervencinių agentūrų vykdomi supirkimai ir viešasis saugojimas, nebėra būtina norint subalansuoti rinką, tačiau ji gali pareikalauti didelių išlaidų; kadangi, todėl ji turėtų būti palaipsniui panaikinama; kadangi, vis dėlto, siekiant padėti stabilizuoti rinkos kainas orientuojantis į bazinę kainą, kuri atspindi norimą rinkos rėmimo lygį, turėtų būti numatyta pagalba privačiam saugojimui; kadangi tuo tikslu Komisijai turėtų būti leista suteikti pagalbą privačiam saugojimui, kai rinkos kaina krenta žemiau 103 % bazinės kainos; kadangi, be to, turėtų būti sukurta sukuriama „apsauginio tinklo“ intervencinė schema, siekiant paremti galvijienos rinką valstybėse narėse arba jų regionuose, kuriuose rinkos kainos nukrenta žemiau kritinės kainos lygio; kadangi turėtų būti numatyta, kad pagalba privačiam saugojimui ir intervencinės schema būtų įgyvendinama pagal klasifikavimo skalę, nustatytą 1981 m. balandžio 28 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1208/81, nustatančiu Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę [1];

(21) kadangi bendros galvijienos rinkos Bendrijoje kūrimas apima ir bendros prekybos sistemos prie išorinių Bendrijos sienų įvedimą; kadangi prekybos sistema su importo muitais ir eksporto grąžinamosiomis išmokomis bei vidaus rinkos priemonėmis turėtų stabilizuoti Bendrijos rinką; kadangi prekybos sistema turėtų būti grindžiama įsipareigojimais prisiimtais daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde;

(22) kadangi, siekiant vykdyti jautienos prekybos su trečiosiomis šalimis apimčių monitoringą, reikėtų numatyti importo ir eksporto licencijų už tam tikrus produktus sistemą, kuri apimtų ir užstato pateikimą, užtikrinantį, kad būtų vykdomi sandoriai, kuriems išduodamos tokios licencijos;

[1] OL L 123, 1981 5 7, p. 3, Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1026/91 (OL L 106, 1991 4 26, p. 2).

(23) kadangi siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti žalingą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali atsirasti dėl tam tikrų išvardytų produktų importo, vieno ar keleto tokių produktų importas turėtų būti apmokestinamas papildomu importo muitu, jei laikytasi tam tikrų sąlygų;

(24) kadangi reikia, esant tam tikroms sąlygoms, kad Komisijai būtų suteikiama teisė atidaryti ir administruoti tarifines kvotas, atsirandančias iš tarptautinių susitarimų, sudarytų remiantis Sutartimi, arba kitų Tarybos dokumentų;

(25) kadangi nuostatos dėl eksporto į trečiąsias šalis grąžinamosios išmokos suteikimo, remiantis kainų Bendrijoje bei pasaulinėje rinkoje skirtumais ir laikantis PPO Susitarimo dėl žemės ūkio ([1]), turėtų apsaugoti Bendrijos dalyvavimą tarptautinėje galvijienos prekyboje; kadangi šioms grąžinamosioms išmokoms turėtų būti taikomi kiekio ir vertės apribojimai;

(26) kadangi vertės apribojimo laikymasis turėtų būti užtikrinamas tuo metu, kai pagal išmokų monitoringo rezultatus nustatomos grąžinamosios išmokos, laikantis Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo taisyklių; kadangi monitoringą galima palengvinti privalomu išankstiniu grąžinamųjų išmokų nustatymu, paliekant galimybę diferencijuotų grąžinamųjų išmokų atveju pakeisti nurodytą paskirties vietą konkrečioje geografinėje vietovėje, kurioje taikomas bendras grąžinamosios išmokos dydis; kadangi tuo atveju, kai pakeičiama paskirties vieta, grąžinamoji išmoka, taikytina pagal faktinę paskirties vietą, turėtų būti mokama ribose sumos, taikomos iš anksto nustatytai paskirties vietai;

(27) kadangi siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi kiekybės apribojimų, reikia įdiegti patikimą ir veiksmingą monitoringo sistemą; kadangi tam tikslui grąžinamosios išmokos suteikiamos tiktai pateikus eksporto licenciją; kadangi grąžinamosios išmokos turėtų būti suteikiamos tiktai laikantis nustatytų apribojimų, įvertinant kiekvienam produktui konkrečias sąlygas; kadangi šios taisyklės išimtys turėtų būti leidžiamos tik tuo atveju, kai teikiama pagalba maisto produktais, kuriai jokie apribojimai netaikomi; kadangi prekybos metais eksportuotų su grąžinamosiomis išmokomis produktų kiekių, kaip minima PPO Susitarime dėl žemės ūkio, monitoringas turėtų būti atliekamas pagal eksporto licencijas, išduotas kiekvieniems prekybos metams;

(28) kadangi be aukščiau apibūdintos sistemos, tiek, kiek būtina jos tinkamam veikimui, reikėtų numatyti nuostatą, reglamentuojančią arba draudžiančią, jei to reikalauja rinkos sąlygos, įvežimo perdirbti tvarką;

(29) kadangi muitų sistema sudaro galimybę atsisakyti visų kitų apsaugos priemonių prie Bendrijos išorės sienų; kadangi tačiau, esant ypatingoms sąlygoms, vidaus rinkos ir muito mechanizmas gali pasirodyti netobulas; kadangi tokiais atvejais Bendrija turėtų sugebėti nedelsdama imtis visų būtinų priemonių, kad nepaliktų Bendrijos rinkos be apsaugos nuo potencialių sutrikimų; kadangi tos priemonės turėtų atitikti įsipareigojimus pagal atitinkamus PPO susitarimus;

(30) kadangi siekdama užtikrinti tinkamą priemonių, numatytų šiuo reglamentu, taikymą, Komisija turėtų būti gerai informuota apie kainų kitimą bendroje galvijienos rinkoje; kadangi todėl turėtų būti numatyta galvijų ir galvijienos kainų registravimo sistema;

(31) kadangi yra tikslinga numatyti priemones, kurių reikėtų imtis, kai žymus kainų kilimas arba kritimas sutrikdo arba grasina sutrikdyti Bendrijos rinką; kadangi šios priemonės gali apimti ir *ad hoc* intervencinį supirkimą;

(32) kadangi laisvo judėjimo apribojimai, susiję su priemonių, skirtų užkirsti kelią gyvūnų ligų plitimui, taikymu galėtų sukelti sunkumų vienos ar keleto valstybių narių rinkose; kadangi turėtų būti numatyta nuostata dėl ypatingų rinkos rėmimo priemonių įvedimo, siekiant ištaisyti tokią susiklosčiusią padėtį;

(33) kadangi vienos bendros rinkos, pagrįstos bendromis kainomis, įvedimui galėtų kelti riziką tam tikrų pagalbos rūšių suteikimas; kadangi todėl Sutarties nuostatos, leidžiančios įvertinti valstybių narių teikiamos pagalbos rūšis ir draudžiančios tas pagalbos rūšis, kurios neatitinka bendros rinkos reikalavimų, turėtų būti taikomos bendram galvijienos rinkos organizavimui;

([1]) OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

(34) kadangi plėtojant bendrą galvijienos rinką, būtina, kad valstybės narės ir Komisija keistųsi informacija, kuri būtina taikant šį reglamentą;

(35) kadangi siekiant palengvinti siūlomų priemonių įgyvendinimą, turėtų būti numatyta procedūra, numatanti glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą vadybos komitete;

(36) kadangi valstybių narių išlaidas, susijusias su jų prievolėmis pagal šį reglamentą, turėtų finansuoti Bendrija pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ([1]);

(37) kadangi organizuojant bendrą galvijienos rinką, tuo pat metu turėtų būti tinkamai atsižvelgta ir į Sutarties 33 bei 131 straipsnyje nustatytus tikslus;

(38) kadangi bendro galvijienos rinkos organizavimo nuostatos, išdėstytos Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 805/68 ([2]), buvo keletą kartų iš dalies keistos; kadangi dėl jų didelio skaičiaus, sudėtingumo bei išsibarstymo po Oficialiuosiuosius leidinius, šiuos tekstus sunku naudoti, taigi jiems trūksta aiškumo, kuris turi būti pagrindinis visų teisės aktų bruožas; kadangi, esant tokioms aplinkybėms, šios nuostatos turėtų būti konsoliduotos naujame reglamente, ir todėl minėtas Reglamentas (EEB) Nr. 805/68 turėtų būti panaikintas; kadangi 1969 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 98/69, nustatantis bendrąsias intervencinių agentūrų atliekamo sušaldytos galvijienos perleidimo taisykles ([3]), 1968 m. liepos 15 d. Reglamentas (EEB) Nr. 989/68, nustatantis bendrąsias pagalbos ([4]) privačiam galvijienos saugojimui taisykles, ir 1987 m. liepos 2 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1892/87 dėl galvijienos rinkos kainų registravimo ([5]), kurių juridinį pagrindą sudarė Reglamentas (EEB) Nr. 805/68, pakeičiami naujomis priemonėmis šiame reglamente, todėl turėtų būti panaikinti;

(39) kadangi Reglamento (EEB) Nr. 805/68 priemonių pakeitimas į šio reglamento priemones galėtų sukelti sunkumų, nenumatytų šiame reglamente; kadangi, siekiant atsižvelgti į tokią galimybę, turėtų būti priimta nuostata, leidžianti Komisijai patvirtinti būtinas pereinamojo laikotarpio priemones; kadangi Komisijai taip pat turėtų būti leidžiama spręsti specifines praktines problemas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Bendras galvijienos rinkos organizavimas sudaro vidaus rinkos ir prekybos su trečiosiomis šalimis sistemą ir apima tokius produktus:

	KN kodas	Prekių aprašymas
a)	nuo 0102 90 05 iki 0102 90 79	Gyvi naminių rūšių galvijai, išskyrus grynaveislius veislinius gyvulius
	0201	Galvijiena, šviežia arba atšaldyta
	0202	Galvijiena, sušaldyta
	0206 10 95	Storosios ir plonosios diafragmos, šviežios arba atšaldytos
	0206 29 91	Storosios ir plonosios diafragmos, sušaldytos
	0210 20	Galvijiena, sūdyta, užpilta sūrymu, džiovinta ar rūkyta
	0210 90 41	Storosios ir plonosios diafragmos, sūdytos, užpiltos sūrymu, džiovintos ar rūkytos

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 103.
([2]) OL L 148, 1968 6 28, p. 24. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1633/98 (OL L 210, 1998 7 28, p. 17).
([3]) OL L 14, 1969 1 21, p. 2.
([4]) OL L 169, 1968 7 18, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 428/77 (OL L 61, 1977 3 5, p. 17).
([5]) OL L 182, 1987 7 3, p. 29.

	KN kodas	Prekių aprašymas
	0210 90 90	Valgomieji mėsos arba mėsos subproduktų miltai ir rupiniai
	1602 50 10	Kita nevirta ir nekepta; virta, kepta arba konservuota galvijiena arba galvijienos subproduktai; virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišiniai su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
	1602 90 61	Kiti nevirti ir nekepti; virti, kepti arba konservuoti mėsos produktai, turintys galvijienos ar subproduktų; virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišiniai su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
b)	0102 10	Gyvi grynaveisliai veisliniai gyvuliai
	0206 10 91 0206 10 99	Galvijienos valgomieji mėsos subproduktai, išskyrus plonąsias arba storąsias diafragmas, švieži arba atšaldyti, išskyrus skirti farmacijos preparatų gamybai
	0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Galvijienos valgomieji mėsos subproduktai, išskyrus plonąsias arba storąsias diafragmas, sušaldyti, išskyrus skirti farmacijos preparatų gamybai
	0210 90 49	Galvijienos valgomieji mėsos subproduktai, sūdyti, užpilti sūrymu, džiovinti ar rūkyti, išskyrus storąsias ir plonąsias diafragmas
ex	1502 00 90	Galvijų taukai, žali ar lydyti, presuoti, nepresuoti arba ekstrahuoti
	nuo 1602 50 31 iki 1602 50 80	Kita virta, kepta arba konservuota galvijiena arba jos subproduktai, išskyrus nevirtą ir nekeptą mėsą arba mėsos subproduktus ir virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišinius su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais
	1602 90 69	Kiti virti, kepti arba konservuoti mėsos produktai, turintys galvijienos arba jos subproduktų, išskyrus nevirtus ir nekeptus, ir virtos arba keptos mėsos arba subproduktų mišinius su nevirta ir nekepta mėsa arba mėsos subproduktais

2. Šiame reglamente:

a) „galvijai“ yra gyvi naminių galvijų rūšių gyvuliai, atitinkantys KN kodus ex 0102 10, nuo 0102 90 05 iki 0102 90 79;

b) „suaugę galvijai“ reiškia galvijus, kurių gyvasis svoris didesnis kaip 300 kilogramų.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

VIDAUS RINKA

2 straipsnis

Siekiant paskatinti prekybos ir jungtinių prekybos organizacijų veiksmus, palengvinančius tiekimo priderinimą prie rinkos reikalavimų, 1 straipsnyje išvardytiems produktams gali būti taikomos tokios Bendrijos priemonės:

a) veislininkystės gerinimo priemonės;

b) priemonės, skatinančios geresnį gamybos, perdirbimo ir prekybos organizavimą;

c) kokybės gerinimo priemonės;

d) priemonės, padedančios sudaryti trumpalaikes ir ilgalaikes prognozes, remiantis naudojamomis gamybos priemonėmis;

e) priemonės, palengvinančios rinkos kainų tendencijų registravimą.

Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Bendrija priima bendrąsias šių priemonių taikymo taisykles.

1 SKYRIUS

TIESIOGINĖS IŠMOKOS

3 straipsnis

Šiame skyriuje:

a) *gamintojas* yra individualus ūkininkas, nesvarbu, ar tai būtų fizinis ar juridinis asmuo, ar fizinių ar juridinių asmenų grupė, nepriklausomai nuo tokiai grupei ar jos nariams pagal nacionalinius teisės aktus suteikiamo juridinio statuso, kurio ūkis yra Bendrijos teritorijoje ir kuris augina galvijus;

b) *ūkis* yra visi gamybos vienetai, kuriuos valdo gamintojas ir kurie yra vienos valstybės narės teritorijoje;

c) *regionas* yra valstybė narė arba regionas valstybėje narėje konkrečios valstybės narės pasirinkimu;

d) *bulius* yra nekastruotas galvijų patinas;

e) *jautis* yra kastruotas galvijų patinas;

f) *karvė žindenė* yra mėsinės veislės karvė arba karvė, gauta kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausanti bandai, kurios veršeliai auginami mėsai;

g) *telyčia* yra galvijų patelė, vyresnė nei aštuonių mėnesių, bet dar nė karto neapsiveršiavusi.

1 SKIRSNIS

Priemokos

1 poskirsnis

Specialios priemokos

4 straipsnis

1. Gamintojas, laikantis savo ūkyje galvijų patinus ir pateikęs paraišką, turi teisę gauti specialią priemoką. Ji suteikiama kaip metinė priemoka per kalendorinius metus kiekvienam ūkiui, neviršijant regioninių ribų ne daugiau kaip už 90 kiekvienos amžiaus grupės, minimos 2 dalyje, gyvulių.

2. Speciali priemoka skiriama ne dažniau kaip:

a) kartą per kiekvieno buliaus, vyresnio nei devynių mėnesių, gyvenimą arba

b) du kartus per kiekvieno jaučio gyvenimą:

— pirmą kartą jaučiui esant devynių mėnesių amžiaus,

— antrą kartą vyresniam nei 21 mėnesio jaučiui.

3. Norint gauti specialią priemoką:

a) kiekvieną gyvulį, dėl kurio pateikiama paraiška, gamintojas turi laikyti penėjimui tam tikrą nustatytiną laikotarpį;

b) kiekvienas į paraišką įtrauktas gyvulys iki skerdimo arba eksporto turi turėti gyvulio pasą, minimą 1997 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97, nustatančio galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą ir jautienos bei jos produktų ženklinimą etiketėmis, 6 straipsnyje ([1]), kuriame būtų visa reikalinga informacija apie galvijo statusą dėl priemokos, arba jeigu paso nėra – atitinkamą lygiavertį administracinį dokumentą.

4. Kai konkrečiame regione bendras bulių, vyresnių nei devynių mėnesių, ir jaučių nuo devynių iki 20 mėnesių, už kuriuos pateiktos paraiškos, ir kurie atitinka specialios priemokos suteikimo sąlygas, skaičius viršija I priede minimą regioninę ribą, tai visų pagal 2 dalies a ir b pastraipas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius proporcingai mažinamas kiekvienam gamintojui tais konkrečiais metais.

Šiame straipsnyje „regioninė riba“ yra gyvulių, už kuriuos gali būti skirta speciali priemoka, skaičius konkrečiame regione kalendoriniais metais.

5. Nukrypdamos nuo 1 ir 4 dalių, valstybės narės:

— remdamosi objektyviais jų pačių nustatytais kriterijais, gali pakeisti 90 gyvulių vienetų kiekvienam ūkiui ir kiekvienai amžiaus grupei apribojimą arba atsisakyti šio apribojimo,

— naudodamosi šia teise, gali nuspręsti taikyti 4 dalį taip, kad būtų pasiektas sumažinimo lygis, būtinas pagal regioninės ribos reikalavimus, netaikydamos tokių sumažinimų smulkiesiems gamintojams, kurie konkrečiais metais pateikė paraiškas specialioms priemokoms gauti už ne didesnį nei tos valstybės narės nustatytą minimalų gyvulių skaičių.

([1]) OL L 117, 1997 5 7, p. 1.

6. Valstybės narės gali nuspręsti suteikti specialią priemoką skerdimo metu. Tokiu atveju, 2 dalies a punkte minimas amžiaus kriterijus buliams pakeičiamas minimaliu 185 kilogramų skerdenos svoriu.

Priemoka mokama arba pervedama gamintojams.

Jungtinei Karalystei leidžiama Šiaurės Airijoje taikyti tokią specialių priemokų skyrimo sistemą, kuri skiriasi nuo sistemos, taikomos likusioje jos teritorijoje.

7. Priemokos dydis nustatomas taip:

a) už kiekvieną reikalavimus atitinkantį bulių:

— EUR 160 2000 kalendoriniais metais,

— EUR 185 2001 kalendoriniais metais,

— EUR 210 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais;

b) už kiekvieną reikalavimus atitinkantį jautį ir amžiaus grupę:

— EUR 122 2000 kalendoriniais metais,

— EUR 136 2001 kalendoriniais metais,

— EUR 150 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais.

8. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

2 poskirsnis

Priemoka sezoniškumui mažinti

5 straipsnis

1. Jei valstybėje narėje:

a) konkrečiais metais paskerstų jaučių skaičius yra didesnis kaip 60 % bendro metinio paskerstų galvijų patinų skaičiaus ir

b) konkrečiais metais nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 30 d. paskerstų jaučių skaičius yra didesnis kaip 35 % bendro metinio paskerstų jaučių skaičiaus,

pateikę paraiškas gamintojai, be specialios priemokos, turi teisę gauti papildomą priemoką (priemoka sezoniškumui mažinti). Tačiau jeigu abu paminėti orientaciniai skaičiai pasiekiami Airijoje arba Šiaurės Airijoje, tuomet priemoka skiriama ir Airijoje, ir Šiaurės Airijoje.

Taikant šį straipsnį Jungtinėje Karalystėje, Šiaurės Airija laikoma atskiru subjektu.

2. Šios priemokos dydis nustatomas taip:

— EUR 72,45 už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų pirmąsias 15 savaičių,

— EUR 54,34 už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų 16 ir 17 savaites,

— EUR 36,23 už gyvulį, paskerstą konkrečiais metais 18–21 savaitės laikotarpyje, ir

— EUR 18,11 už gyvulį, paskerstą per konkrečių metų 22 ir 23 savaites.

3. Jei 1 dalies b punkte minimas orientacinis skaičius nepasiekiamas, atsižvelgdamos į priešpaskutinį 1 dalies sakinį, valstybės narės, kurių gamintojai anksčiau buvo gavę priemoką sezoniškumui mažinti, gali nuspręsti skirti šią priemoką, kuri būtų lygi 2 dalyje nustatytų sumų 60 %.

Tokiu atveju konkreti valstybė narė:

a) gali nuspręsti skirti šią priemoką tik už pirmus du ar tris konkrečius laikotarpius;

b) užtikrina, kad ši priemonė būtų finansiškai neutrali tų pačių biudžetinių metų atžvilgiu, atitinkamai sumažindama:

— už jaučius toje valstybėje narėje skiriamos specialios priemokos už antrąją amžiaus grupę dydį, ir (arba)

— papildomas išmokas, skirtinas pagal 2 skirsnį,

ir informuoja Komisiją apie taikytą sumažinimo priemonę.

Taikant šią priemonę, Airija ir Šiaurės Airija laikomos vienu subjektu, skaičiuojant 1 dalies a punkte minimą orientacinį skaičių ir atitinkamai suteikiant teisę priemokai gauti.

4. Siekiant nustatyti, ar buvo viršyti šiame straipsnyje minimi procentiniai dydžiai, atsižvelgiama į skerdimus, įvykdytus antraisiais metais, einančiais iki tų metų, kuriais gyvulys, atitinkantis reikalavimus priemokai gauti, buvo paskerstas.

5. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

3 poskirsnis

Priemoka už karvę žindenę

6 straipsnis

1. Gamintojas, laikantis savo ūkyje karves žindenes ir pateikęs paraišką, turi teisę gauti specialią priemoką už karvių žindenių laikymą (priemoka už karvę žindenę). Ji suteikiama kaip metinė priemoka per kalendorinius metus kiekvienam gamintojui, neviršijant gamintojams nustatytų individualių ribų.

2. Priemoka už karvę žindenę suteikiama visiems gamintojams,:

a) netiekiantiems pieno ar pieno produktų iš savo ūkio 12 mėnesių nuo tos dienos, kurią buvo pateikta paraiška.

   Tačiau pieno ar pieno produktų tiekimas iš ūkio tiesiogiai vartotojui neužkerta kelio priemokai skirti;

b) tiekiantiems pieną ar pieno produktus, kurių bendras individualus referencinis kiekis, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 3950/92 4 straipsnyje, neviršija 120 000 kilogramų. Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais jų pačių nustatytais kriterijais, gali nuspręsti pakeisti šį kiekybinį apribojimą arba jo atsisakyti,

su sąlyga, kad jie mažiausiai šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos laikys mažiausiai 80 % karvių žindenių ir ne daugiau nei 20 % telyčių viso paraiškoje priemokai gauti nurodyto skaičiaus.

Siekiant nustatyti reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių pagal pirmosios pastraipos a ir b punktus, tai, ar karvės priklauso karvių žindenių ar melžiamų karvių bandai, nustatoma remiantis gavėjo individualiu referenciniu kiekiu, kaip nurodyta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo ([1]) 16 straipsnio 3 dalyje, ir primilžio vidurkiu.

3. Gamintojo teisės į priemoką ribojamos individualių ribų taikymu, kaip apibrėžta 7 straipsnyje.

4. Už reikalavimus atitinkantį gyvulį nustatomas toks priemokos dydis:

— EUR 163 už 2000 kalendorinius metus,

— EUR 182 už 2001 kalendorinius metus,

— EUR 200 už 2002 ir vėlesnius kalendorinius metus.

5. Valstybės narės gali skirti papildomas ne didesnes kaip EUR 50 už gyvulį nacionalines priemokas už karvę žindenę su sąlyga, jei tarp gyvulių augintojų konkrečioje valstybėje narėje nebus diskriminacijos.

Ūkiams, esantiems regione, apibūdintame 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio struktūrinių fondų bendrąsias nuostatas ([2]), 3 ir 6 straipsniuose, pirmieji šios papildomos priemokos EUR 24,15 už gyvulį finansuojami Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus lėšomis.

Ūkiams, esantiems valstybės narės teritorijoje, EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja visą papildomos priemokos sumą tais atvejais, jei tos valstybės narės galvijų populiacija pasižymi dideliu karvių žindenių skaičiumi, lygiu ne mažiau kaip viso karvių skaičiaus 30 %, ir jei ne mažiau kaip 30 % paskerstų galvijų patinų skerdenos priklauso S ir E pavidalo klasėms. Bet koks šių procentinių dydžių viršijimas nustatomas remiantis dvejų metų, einančių iki tų metų, už kuriuos priemoka suteikta, vidurkiu.

6. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausančias bandai, kurioje atvesti veršeliai auginami mėsai.

7. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, ypač susijusias su 3 straipsnyje minimu karvės žindenės sąvokos apibrėžimu, ir nustato primilžio vidurkį.

7 straipsnis

1. 2000 m. sausio 1 d. kiekvienam gamintojui nustatyta individuali riba turi būti lygi teisių į priemokas už karves žindenes (teisės į priemokas), kurias jis turėjo 1999 m. gruodžio 31 d. pagal atitinkamas Bendrijos taisykles, ir kurios, jei reikia, yra tikslinamos pagal 3 dalį, skaičiui.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 48.

([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 1.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad nuo 2000 m. sausio 1 d. teisių į priemokas skaičius jų teritorijose neviršytų II priede nustatytų nacionalinių ribų ir kad būtų galima nustatyti 9 straipsnyje nurodytus nacionalinius rezervus.

3. Jei dėl 2 dalyje minimo patikslinimo reikia sumažinti gamintojams nustatytas individualias ribas, tai atliekama neskiriant kompensacijų ir remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant ypač:

— kokiu santykiu gamintojai naudojo savo individualias ribas trejus ataskaitinius metus iki 2000 m.,

— investicijų arba ekstensifikacjos programos galvijienos sektoriuje įgyvendinimu,

— konkrečiomis natūraliomis aplinkybėmis arba nuobaudų taikymu, dėl ko bent vienerių ataskaitinių metų laikotarpiu priemoka nebuvo mokama arba buvo mokama tik jos dalis,

— papildomomis ypatingomis aplinkybėmis, dėl kurių mažiausiai vienerių ataskaitinių metų mokėjimai neatitinka realios situacijos, nustatytos ankstesniais metais.

4. Panaikinamos teisės į priemokas, kurių buvo atsisakyta taikant 2 dalyje numatytą priemonę.

5. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

8 straipsnis

1. Kai gamintojas parduoda arba kitokiu būdu perduoda savo ūkį, jis gali perduoti visas savo teises į priemokas už karves žindenes asmeniui, perimančiam jo ūkį. Jis taip pat gali perduoti visas savo teises arba šių teisių dalį kitiems gamintojams, neperduodamas savo ūkio.

Tuo atveju, jei teisės į priemokas perduodamos neperduodant ūkio, perduotų teisių dalis, kuri neturi būti didesnė kaip 15 %, be jokios kompensacijos grąžinama į tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra ūkis, nacionalinį rezervą nemokamam perskirstymui.

2. Valstybės narės:

a) imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į priemokas perdavimui už jautrių vietovių ar regionų ribų, kur galvijienos gamyba yra ypatingai svarbi vietinei ekonomikai;

b) gali numatyti, kad teisių į priemokas perdavimas, neperduodant ūkio, būtų atliekamas tiesiogiai tarp pačių gamintojų arba kad tai būtų atliekama per nacionalinio rezervo tarpininką.

3. Valstybės narės gali leisti iki tam tikros nustatytinos datos laikiną dalies teisių į priemokas, kuriomis jas turintis gamintojas neketina pasinaudoti, perdavimą.

4. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

Šios išsamios taisyklės gali būti pirmiausiai susijusios su:

— nuostatomis, leidžiančioms valstybėms narėms išspręsti problemas, susijusias su gamintojų, kurie nėra žemės, kurioje yra jų ūkis, savininkai, teisių į priemokas perdavimu, ir

— konkrečiomis taisyklėmis, susijusioms su minimaliu skaičiumi, galinčiu būti dalinio perdavimo dalyku.

9 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė išlaiko nacionalinį teisių į priemokas už karves žindenes rezervą.

2. Visos teisės į priemokas, kurių buvo atsisakyta pagal 8 straipsnio 1 dalį arba kitas Komisijos nuostatas, pridedamos prie nacionalinio rezervo nepažeidžiant 7 straipsnio 4 dalies.

3. Valstybės narės savo nacionalinį rezervą naudoja teisių į priemokas paskirstymui, neviršijant rezervo ribų, pradedantiesiems, jauniems ūkininkams ar kitiems pirmumo teisę turintiems gamintojams.

4. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles. Šios taisyklės pirmiausiai susijusios su:

— priemonėmis, taikytinomis valstybėje narėje, kurioje nacionalinis rezervas nenaudojamas,

— priemonėmis, susijusioms su nepanaudotomis teisėmis į priemokas, kurios buvo grąžintos į nacionalinį rezervą.

10 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 6 straipsnio 3 dalies, valstybės narės, kuriose daugiau kaip 60 % karvių žindenių ir telyčių laikoma kalnuotose vietovėse tokia prasme, kaip vartojama 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus ([1]), 18 straipsnyje, gali nuspręsti karvių žindenių priemokas už telyčias skirstyti atskirai nuo priemokų už karves žindenes, neviršydamos atskirų nacionalinių ribų, kurias nustato konkreti valstybė narė.

Ši atskira nacionalinė riba neviršija 20 % tos valstybės narės nacionalinės ribos, kuri nustatyta šio reglamento II priede. Nacionalinė riba sumažinama tokiu dydžiu, kokio dydžio yra minėta atskira nacionalinė riba.

Kai valstybėje narėje, besinaudojančioje teise pagal 1 dalį, bendras telyčių, dėl kurių pateiktos paraiškos ir kurios atitinka reikalavimus dėl priemokos už karvę žindenę suteikimo, skaičius viršija atskirą nacionalinę ribą, reikalavimus atitinkančių telyčių skaičius vienam gamintojui tais metais proporcingai sumažinamas.

2. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsine veisle būdu.

3. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

4 poskirsnis

Skerdimo priemoka

11 straipsnis

1. Gamintojas, laikantis galvijus savo ūkyje ir pateikęs paraišką, gali gauti skerdimo priemoką. Ji skiriama už paskerstus arba eksportuotus į trečiąją šalį reikalavimus atitinkančius galvijus, neviršijant nustatytinų nacionalinių ribų.

Šie galvijai laikomi atitinkančiais reikalavimus skerdimo priemokai skirti:

a) buliai, jaučiai, karvės ir telyčios, vyresni nei aštuonių mėnesių;

b) veršeliai, vyresni nei vieno, bet jaunesni nei septynių mėnesių, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 160 kg,

su sąlyga, kad šiuos gyvulius augintojas laikė nustatytą laikotarpį.

2. Nustatomi tokie priemokos dydžiai:

a) už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies a punkte:

— EUR 27 – 2000 kalendoriniais metais,

— EUR 53 – 2001 kalendoriniais metais,

— EUR 80 – 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais;

b) už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies b punkte:

— EUR 17 – 2000 kalendoriniais metais,

— EUR 33 – 2001 kalendoriniais metais,

— EUR 50 – 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais.

3. 1 dalyje minimos nacionalinės ribos nustatomos kiekvienai valstybei narei ir atskirai abiem gyvulių grupėms, kaip apibrėžta 1 dalies a ir b punktuose. Kiekviena riba yra lygi kiekvienos iš šių dviejų grupių gyvulių, paskerstų 1995 m. konkrečioje valstybėje narėje, skaičiui, prie kurio pridedamas į trečiąsias šalis eksportuotų gyvulių skaičius, remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine tų metų informacija, kurią priima Komisija.

4. Kai konkrečioje valstybėje narėje bendras gyvulių, dėl kurių pateiktos paraiškos pagal vieną ar dvi gyvulių grupes, kaip apibrėžta 1 dalies a ir b punktuose, ir kurie atitinka skerdimo priemokų suteikimo reikalavimus, skaičius viršija tai grupei nustatytą nacionalinę ribą, tai visų reikalavimus atitinkančių bei priklausančių tai grupei gyvulių skaičius vienam gamintojui tais metais proporcingai sumažinamas.

5. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

5 poskirsnis

Gyvulių tankumas

12 straipsnis

1. Bendras gyvulių, atitinkančių reikalavimus specialiai priemokai ir priemokai už karvę žindenę skirti, skaičius ribojamas taikant gyvulių tankumo ūkyje reikalavimą, kuris yra du gyvulių vienetai (GV) viename hektare per kalendorinius metus. Šis gyvulių tankumas išreiškiamas GV pašarų ploto vienetui ūkyje, kuriame laikomi gyvuliai. Tačiau gamintojas atleidžiamas nuo gyvulių tankumo reikalavimo taikymo, jeigu jo ūkyje laikomų gyvulių, į kuriuos atsižvelgiama skaičiuojant gyvulių tankumą, skaičius neviršija 15 GV.

2. Nustatant gyvulių tankumą ūkyje, atsižvelgiama į:

a) galvijų patinus, karves žindenes ir telyčias, avis ir (arba) ožkas, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos priemokai gauti, taip pat ir melžiamas karves, kurios reikalingos pagaminti tokį pieno kiekį, koks yra skirtas gamintojui pagal suteiktą bendrą referencinį kiekį. Gyvulių skaičius perskaičiuojamas į GV pagal III priede nurodytą konversijos lentelę;

b) pašarų plotą, t. y. ūkio plotą, kuris ištisus kalendorinius metus gali būti naudojamas galvijams ir avims bei (arba) ožkoms auginti. Į pašarų plotą neįtraukiami:

— pastatai, miškai, tvenkiniai, keliai,

— plotai, naudojami kitoms kultūroms, už kurias galima gauti Bendrijos pagalbą, taip pat daugiametėms kultūroms ar sodo kultūroms auginti, išskyrus daugiametes ganyklas, už kurias skiriamos išmokos pagal šio reglamento 17 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 19 straipsnį,

— plotai, atitinkantys reikalavimus paramai gauti pagal paramos sistemą, nustatytą tam tikrų lauko kultūrų augintojams, naudojami pagal pagalbos schemą džiovintų pašarų gamybai arba tie, kuriems taikoma nacionalinė arba Bendrijos atidėtų žemių schema.

Į pašarų plotus įeina bendro naudojimo ir mišrios žemdirbystės plotai.

3. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles. Šios taisyklės pirmiausiai susijusios su:

— taisyklėmis dėl bendro naudojimo ir mišrios žemdirbystės plotų,

— taisyklėmis, leidžiančiomis užkirsti kelią neteisingam gyvulių tankumo reikalavimo taikymui.

6 poskirsnis

Ekstensifikacijos išmoka

13 straipsnis

1. Gamintojai, gaunantys specialias priemokas ir (arba) priemokas už karves žindenes, gali gauti ekstensifikacijos išmoką.

2. Ekstensifikacijos išmokos dydis yra EUR 100 prie kiekvienos skirtos specialios priemokos ir priemokos už karvę žindenę su sąlyga, jei konkrečiais kalendoriniais metais gyvulių tankumas konkrečiame ūkyje yra lygus 1,4 GV viename hektare arba mažesnis.

Tačiau valstybės narės gali nuspręsti suteikti ekstensifikacijos išmoką tokia tvarka:

a) 2000 ir 2001 kalendoriniais metais skiriama EUR 33 dydžio išmoka, kai gyvulių tankumas viename hektare yra 1,6 GV ar didesnis ir mažesnis ar lygus 2,0 GV; ir EUR 66 dydžio išmoka, kai gyvulių tankumas viename hektare mažesnis nei 1,6 GV;

b) 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais skiriama EUR 40 dydžio išmoka, kai gyvulių tankumas viename hektare lygus 1,4 GV ar didesnis ir mažesnis ar lygus 1,8 GV; ir EUR 80 dydžio išmoka, kai gyvulių tankumas viename hektare mažesnis nei 1,4 GV.

3. Taikant 2 dalį:

a) nukrypstant nuo 12 straipsnio 2 dalies a punkto, gyvulių tankumas ūkiuose nustatomas atsižvelgiant į galvijų patinus, karves ir telyčias, esančias ūkyje konkrečiais kalendoriniais metais, taip pat ir į avis bei (arba) ožkas, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos priemokai gauti tais pačiais kalendoriniais metais. Gyvulių skaičius perskaičiuojamas į GV pagal III priede nurodytą konversijos lentelę;

b) nepažeidžiant 12 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos, plotai, naudojami lauko kultūroms auginti, kaip apibrėžta 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1251/1999 dėl tam tikrų lauko kultūrų augintojų paramos sistemos sukūrimo [1], I priede, nėra laikomi „pašarų plotu“;

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 1.

c) skaičiuojant gyvulių tankumą, mažiausiai 50 % pašarų ploto turi sudaryti kultūrinės ganyklos. „Kultūrines ganyklas“ apibrėžia valstybės narės. Apibrėžime turi būti bent jau toks kriterijus, kad kultūrinės ganyklos – tai pieva, kuri pagal vietinę ūkininkavimo veiklą yra skirta galvijams ir (arba) avims ganyti. Tačiau neturi būti neįtraukiamos tais pačiais metais mišraus naudojimo ganyklos (ganykla, šienas, žolė silosui).

4. Nepažeidžiant 2 dalyje nustatytų gyvulių tankumo reikalavimų, gamintojai valstybėse narėse, kuriose daugiau kaip 50 % pieno produkcijos gaunama kalnuotose vietovėse tokia prasme, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje, ir kurių ūkiai yra tokiose vietovėse, gali gauti ekstensifikacijos išmokas už laikomas melžiamas karves, kaip nustatyta 2 dalyje.

5. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija:

— priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles,

— jei būtina, patikslina 2 dalyje nustatytus dydžius, atsižvelgdamos ypač į gyvulių, atitinkančių reikalavimus išmokai gauti už praėjusius kalendorinius metus, skaičių.

2 skirsnis

Papildomos išmokos

14 straipsnis

1. Kiekvienais metais valstybės narės moka papildomas išmokas gamintojams savo teritorijoje pagal IV priede nurodytas bendras sumas. Šios išmokos mokamos remiantis objektyviais kriterijais, visų pirma įskaitant atitinkamas gamybos struktūras ir sąlygas, ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems gamintojams ir išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo. Be to, tokios išmokos nesiejamos su rinkos kainų svyravimais.

2. Papildomos išmokos gali būti mokamos kaip išmoka už galvijų vienetą (15 straipsnis) ir (arba) išmoka už plotą (17 straipsnis).

15 straipsnis

1. Išmokos už galvijų vienetą suteikiamos už:

a) galvijų patinus;

b) karves žindenes;

c) melžiamas karves;

d) telyčias.

2. Išmokos už galvijų vienetą gali būti suteikiamos kaip priedas prie kiekvienos skerdimo priemokos, kaip nustatyta 11 straipsnyje, išskyrus veršelius. Kitais atvejais išmokos už galvijų vienetą suteikimui taikoma:

a) 16 straipsnyje nustatytos specialios sąlygos;

b) konkretūs gyvulių tankumo reikalavimai, kuriuos nustato valstybės narės.

3. Konkretūs gyvulių tankumo reikalavimai nustatomi:

— remiantis 12 straipsnio 2 dalies b punkte minimu pašarų plotu, išskyrus plotus, už kuriuos pagal 17 straipsnį suteikiamos išmokos už plotą,

— ypač atsižvelgiant į konkretaus gamybos tipo poveikį aplinkai, galvijų auginimui naudojamos žemės aplinkos jautrumą ir priemones, kurios buvo įgyvendintos siekiant stabilizuoti ar pagerinti tos žemės aplinkos padėtį.

16 straipsnis

1. Išmokos už galvijų patinų vienetą gali būti suteikiamos už kalendorinius metus už ne didesnį gyvulių skaičių valstybėje narėje nei:

— I priede nurodytos konkrečios valstybės narės regioninės ribos, arba

— galvijų patinų skaičius, už kurį 1997 metais buvo suteiktos priemokos, arba

— 1997, 1998 ir 1999 metais paskerstų galvijų patinų skaičius, nustatytas už tuos metus remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine informacija, kurią priima Komisija.

Valstybės narės taip pat gali numatyti galvijų patinų skaičiaus vienam ūkiui apibojimą, kurį nustato pati valstybė narė nacionaliniu ar regioniniu pagrindu.

Tik galvijų patinai, vyresni nei aštuonių mėnesių, laikomi atitinkančiais reikalavimus išmokai suteikti. Jeigu išmoka už galvijų vienetą yra suteikiama skerdimo metu, valstybės narės gali nuspręsti pakeisti šią sąlygą reikalavimu dėl minimalaus skerdenos svorio, kuris turi būti ne mažesnis kaip 180 kg.

2. Išmokos už karves žindenes ir telyčias, atitinkančias reikalavimus priemokai už karvę žindenę suteikti pagal 6 straipsnio 4 dalį ir 10 straipsnį, gali būti suteikiamos tik kaip priedas prie priemokos už kiekvieną karvę žindenę, kaip nurodyta 6 straipsnio 4 dalyje.

3. Išmokos už melžiamų karvių vienetą gali būti suteikiama tik kaip suma už referencinio kiekio, už kurį gali būti mokama priemoka ir kuris turimas ūkyje, toną pagal Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 16 straipsnio 3 dalį.

15 straipsnio 2 dalies b punktas netaikomas.

4. Išmokos už telyčių vienetą, išskyrus tas, kurios minimos 2 dalyje, gali būti suteikiamos kiekvienai valstybei narei už kiekvienus kalendorinius metus už ne didesnį telyčių skaičių, kaip 1997, 1998 ir 1999 metais paskerstų telyčių vidutinis skaičius, nustatytas Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita paskelbta oficialia statistine informacija, kurią priima Komisija.

17 straipsnis

1. Išmokos už plotą suteikiamos už hektarą daugiamečių ganyklų:

a) kuriomis gamintojas disponuoja konkrečiais kalendoriniais metais;

b) kurios nenaudojamos, siekiant tenkinti konkrečius gyvulių tankumo reikalavimus, minimus 15 straipsnio 3 dalyje, ir

c) už kurias nepateikti prašymai išmokoms pagal tam tikrų lauko kultūrų augintojams nustatytą paramos sistemą pagal pagalbos schemą džiovintų pašarų gamybai arba pagal Bendrijos pagalbos schemas kitų daugiamečių arba sodo kultūrų augintojams.

2. Daugiamečių ganyklų plotas regione, už kurį gali būti suteikiamos išmokos už plotą, neturi viršyti atitinkamo regioninio bazinio ploto.

Regioninius bazinius plotus nustato valstybės narės pagal vidutinį 1995, 1996 ir 1997 m. daugiamečių ganyklų, kurios buvo tinkamos ganyti galvijus, hektarų skaičius.

3. Didžiausia išmoka už ploto hektarą, kurią galima skirti, įskaitant išmokas už plotą pagal Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 19 straipsnį, negali viršyti:

— EUR 210 – 2000 kalendoriniais metais,

— EUR 280 – 2001 kalendoriniais metais,

— EUR 350 – 2002 ir vėlesniais kalendoriniais metais.

18 straipsnis

Iki 2000 m. sausio 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai išsamią informaciją apie savo nacionalinę papildomų išmokų suteikimo tvarką. Komisija informuojama apie visus šios tvarkos pakeitimus ne vėliau kaip po mėnesį nuo pakeitimų priėmimo.

19 straipsnis

Iki 2004 m. balandžio 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai išsamias šio skirsnio nuostatų įgyvendinimo ataskaitas.

Iki 2005 m. sausio 1 d. Komisija įvertina šio skirsnio įgyvendinimą ir patikrina Bendrijos lėšų paskirstymą valstybėms narėms, kaip numatyta IV priede, ypač atsižvelgdama į tai, kaip kinta valstybės narės dalis Bendrijos jautienos gamyboje. Jei reikia, Komisija pateikia atitinkamus pasiūlymus Tarybai.

20 straipsnis

43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio skirsnio taikymo taisykles.

3 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

21 straipsnis

Siekiant gauti tiesiogines išmokas pagal šį skyrių, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 820/97.

22 straipsnis

1. Tiesioginės išmokos pagal šį skyrių, išskyrus priemokas sezoniškumui mažinti, mokamos iš karto po atliktų patikrinimų, bet ne anksčiau kaip kalendorinių metų, už kuriuos buvo pateiktos paraiškos išmokai gauti, spalio 16 d.

2. Išskyrus tinkamai pagrįstus išskirtinius atvejus:

— tiesioginės išmokos pagal šį skyrių mokamos ne vėliau kaip metų, kurie eina po kalendorinių metų, už kuriuos buvo pateiktos paraiškos išmokai gauti, birželio 30 d.,

— priemoka sezoniškumui mažinti mokama iš karto po atliktų patikrinimų, bet ne vėliau kaip kalendorinių metų, už kuriuos buvo pateikta paraiška priemokai gauti, spalio 15 d.

23 straipsnis

1. Tais atvejais, kai pagal Direktyvos 96/23/EB ([1]) nuostatas gyvulyje, priklausančiame gamintojo galvijų bandai, aptinkami medžiagų, uždraustų pagal Tarybos direktyvą 96/22/EB ([2]), likučiai arba medžiagų, leistinų pagal minėtą dokumentą, tačiau pavartotų neteisėtai, likučiai arba kai gamintojo ūkyje randama bet kokios formos medžiagų ar produktų, uždraustų arba Tarybos direktyvą 96/22/EB arba leistinų pagal minėtą dokumentą, tačiau laikomų neteisėtai, tas gamintojas netenka teisės gauti šiame skirsnyje numatytų išmokų už tuos kalendorinius metus, kuriais šios medžiagos buvo aptiktos.

Jeigu pažeidimas nustatomas pakartotinai, teisės gauti išmokas netekimo laikotarpis, atsižvelgiant į pažeidimo rimtumą, gali būti pratęstas iki penkerių metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais pakartotinas pažeidimas buvo nustatytas.

2. Tokiais atvejais, kai gyvulių savininkas ar laikytojas trukdo atlikti patikrinimą ir paimti mėginius, būtinus vykdant nacionalinius medžiagų likučių monitoringo planus arba atliekant patikrinimus ir kontrolę, numatytą pagal Direktyvą 96/23/EB, skiriamos 1 dalyje minimos nuobaudos.

3. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

([1]) 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

([2]) 1996 m. balandžio 29 d.Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ir dėl Direktyvų 81/602/EEB, 88/146/EEB ir 88/299/EEB panaikinimo (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).

24 straipsnis

1 ir 2 skirsniuose nustatytas tiesioginių išmokų sumas galima keisti, atsižvelgiant į gamybos pokyčius, produktyvumą ir rinkas Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis

Išlaidos, turėtos skiriant šiame skyriuje numatytas tiesiogines išmokas, yra laikomos intervencinėmis priemonėmis tokia prasme, kaip vartojama Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 2 straipsnio 2 dalyje.

2 SKYRIUS

PRIVATUS IR VIEŠASIS saugojimas

26 straipsnis

1. Nuo 2002 m. liepos 1 d. gali būti nuspręsta teikti pagalbą privačiam saugojimui, jei vidutinė kaina Bendrijos rinkoje, užregistruota pagal Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę, numatytą Reglamentu (EEB) Nr. 1208/81 (toliau – Bendrijos skalė), yra mažesnė kaip 103 % bazinės kainos ir prognozuojama, kad ji tokia išliks.

2. Bazinė kaina už suaugusių bulių ir jaučių R3 klasės pagal Bendrijos skalę skerdenų toną yra EUR 2 224.

3. Pagalba privačiam saugojimui gali būti suteikiama už šviežią ar atšaldytą suaugusių galvijų mėsą, pateiktą skerdenų, skerdenų pusių, kompensuotų ketvirčių, priekinių ir užpakalinių ketvirčių pavidalu, suklasifikuotą pagal Bendrijos skalę.

4. Taryba Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali:

— keisti bazinę kainą, ypač atsižvelgdama į poreikį nustatyti tokį šios kainos lygį, kuris padėtų stabilizuoti rinkos kainas, tačiau neleistų susidaryti struktūriniam pertekliui Bendrijoje,

— keisti 3 dalyje produktų, už kuriuos galima gauti pagalbą privačiam saugojimui, sąrašą.

5. Komisija 43 straipsnyje nustatyta tvarka priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles ir sprendimus dėl pagalbos privačiam saugojimui suteikimo.

27 straipsnis

1. Nuo 2002 m. liepos 1 d. viešoji intervencija gali būti pradedama, jeigu dvi savaites iš eilės valstybėje narėje arba jos regione vidutinė rinkos kaina, užregistruota pagal Reglamente (EEB) Nr. 1208/81 numatytą Bendrijos skalę, yra mažesnė kaip EUR 1 560 už toną; tokiu atveju nustatytinos vienos ar kelių kategorijų, kokybinių klasių arba jų grupių šviežia ar atšaldyta mėsa, klasifikuojama pagal KN 0201 10 00 ir 0201 20 20 – 0201 20 50 kodus, ir pagaminta Bendrijoje, gali būti intervencinių agentūrų superkama.

2. Vykdant supirkimus pagal 1 dalį, gali būti priimamos tik tokios siūlomos kainos, kurios yra lygios arba mažesnės už vidutinę rinkos kainą, užregistruotą valstybėje narėje arba jos regione, ir padidintos suma, kuri turi būti nustatyta remiantis objektyviais kriterijais.

3. Intervencinės supirkimo kainos ir intervenciniam supirkimui skirti kiekiai nustatomi konkurso tvarka ir, esant ypatingoms aplinkybėms, gali būti nustatomi kiekvienai valstybei narei arba jos regionui, remiantis užregistruotomis vidutinėmis rinkos kainomis. Konkurso procedūros užtikrina lygias teises dalyvauti konkurse visiems suinteresuotiems asmenims. Jos pradedamos remiantis aiškiai išdėstytais reikalavimais, kurie, jei būtina, nustatomi atsižvelgiant į komercines struktūras.

4. Remiantis 43 straipsnyje numatyta tvarka:

— nustatomi intervenciniam supirkimui skirti produktai, jų kategorijos, kokybinės klasės ar jų grupės,

— nustatomos intervencinės supirkimo kainos ir intervenciniam supirkimui skirti kiekiai,

— nustatoma 2 dalyje minima kainos padidinimo suma,

— priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės,

— priimamos visos pereinamojo laikotarpio priemonės, būtinos šių priemonių įgyvendinimui.

Komisija nusprendžia:

— pradėti supirkimą, jei dvi savaites iš eilės atitinkama 1 dalyje minimą sąlygą,

— sustabdyti supirkimą, jei ne mažiau kaip savaitę nebeatitinkama 1 dalyje minimos sąlygos.

28 straipsnis

1. Pagal šio reglamento 27 ir 47 straipsnius ir Reglamento (EEB) Nr. 805/68 5 ir 6 straipsnius intervencinių agentūrų supirkti produktai perleidžiami taip, kad būtų išvengta rinkos trikdymų ir kad būtų užtikrinamas vienodas prekių prieinamumas ir vienodų sąlygų taikymas pirkėjams.

2. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, pirmiausiai dėl pardavimo kainų, saugojimo atsisakymo sąlygų ir, jei reikia, dėl intervencinių agentūrų supirktų produktų perdirbimo.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

29 straipsnis

1. Bet kurių 1 straipsnio 1 dalies a punkte išvardytų produktų importui į Bendriją reikia pateikti importo licenciją.

Bet kurių 1 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų produktų importui į Bendriją ir 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytų produktų eksportui iš Bendrijos gali būti reikalaujama pateikti importo ar eksporto licenciją.

Valstybės narės licencijas išduoda kiekvienam pareiškėjui, neatsižvelgdamos į jo įsisteigimo vietą Bendrijoje ir nepažeisdamos priemonių, kurių imamasi taikant 32 ir 33 straipsnius.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje. Jos išduodamos pateikus užstatą, užtikrinantį, kad produktai bus importuojami arba eksportuojami licencijos galiojimo laikotarpiu; išskyrus *forcemajeure* atvejus, tas užstatas negrąžinamas visiškai arba iš dalies, jeigu tuo laikotarpiu importas arba eksportas nevykdomas arba vykdomas tiktai iš dalies.

2. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles. Šios taisyklės gali būti pirmiausiai susijusios su:

a) licencijų galiojimo laikotarpiu;

b) produktų, kuriems reikia importo ar eksporto licencijos pagal 1 dalies antrąją pastraipą, sąrašu.

30 straipsnis

Išskyrus tuos atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos Bendrojo muitų tarifo muitų normos.

31 straipsnis

1. Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti žalingą poveikį Bendrijos rinkai, kuris gali atsirasti dėl tam tikrų 1 straipsnyje išvardytų produktų importo, vieno ar keleto tokių produktų importas, taikant 30 straipsnyje nustatytą muito normą, apmokestinamas papildomu importo muitu, jei laikytasi Susitarimo dėl žemės ūkio, sudaryto daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu pagal Sutarties 300 straipsnį, 5 straipsnyje nurodytų sąlygų, nebent importas netrikdytų Bendrijos rinkos arba pasekmės būtų neproporcingos siekiamiems tikslams.

2. Orientacinės kainos, už kurias mažesnėms gali būti taikomas papildomas muitas, yra tos, kurias Bendrija pateikia Pasaulio prekybos organizacijai.

Orientaciniai kiekiai, kuriuos viršijus būtų taikomas papildomas importo muitas, nustatomi pirmiausiai atsižvelgiant į Bendrijos importą per trejus metus iki tų metų, kuriais atsiranda arba atrodo, kad gali atsirasti 1 dalyje minėtas žalingas poveikis.

3. Importo kainos, į kurias būtina atsižvelgti apmokestinant papildomu importo muitu, nustatomos remiantis konkrečios prekių siuntos CIF importo kainomis.

CIF importo kainos dėl to tikrinamos atsižvelgiant į tipines konkretaus produkto kainas pasaulinėje rinkoje arba Bendrijos importo rinkoje.

4. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles. Šiose išsamiose taisyklėse pirmiausiai nurodoma:

a) produktai, kuriems pagal Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnį gali būti taikomi importo muitai;

b) kiti kriterijai, būtini 1 daliai taikyti pagal Susitarimo dėl žemės ūkio 5 straipsnį.

32 straipsnis

1. Vadovaudamasi išsamiomis taisyklėmis, priimtomis 43 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija atidaro ir administruoja 1 straipsnyje išvardytų produktų tarifines kvotas, nulemtas susitarimų, sudarytų remiantis Sutarties 300 straipsniu, arba kitų Tarybos dokumentų.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti, kad visa 50 000 tonų sušaldytos mėsos, klasifikuojamos pagal KN 0202 20 30, 0202 30 ir 0206 29 91 kodus ir skirtos perdirbti, importo kvota arba jos dalis atitinka tokį patį kiekį geros kokybės mėsos, taikant perskaičiavimo kursą 4,375.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau išvardytų būdų arba jų derinį:

— chronologine paraiškų pateikimo tvarka grindžiamas būdas (principas „pirmas atėjai, pirmas gavai“),

— kvotų paskirstymo proporcingai prašomiems kiekiams paraiškų pateikimo metu būdas (naudojant „vienalaikio nagrinėjimo“ būdą),

— tradicinėmis prekybos struktūromis grindžiamas būdas (naudojant „tradicinių importuotojų arba naujokų“ būdą).

Gali būti patvirtinti ir kiti tinkami būdai.

Jais vengiama suinteresuotų ūkio subjektų diskriminavimo.

3. Taikant patvirtintą administravimo būdą, prireikus tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos aprūpinimo reikalavimus ir būtinybę išlaikyti tos rinkos pusiausvyrą, nors kartu galima pasinaudoti būdais, kurie galėjo būti anksčiau taikomi kvotoms, atitinkančioms minėtąsias 1 dalyje, nepažeidžiant teisių, kurias nulemia susitarimai, sudaryti daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo pagrindu.

4. 1 dalyje minimos išsamios taisyklės numato metines kvotas, kurios, jei būtina, tinkamai paskirstomos visiems metams ir nustato taikytiną administravimo būdą ir tam tikrais atvejais nuostatas dėl:

a) garantijų dėl produkto pobūdžio, provenencijos ir kilmės;

b) dokumento, naudojamo a punkte nurodytoms garantijoms patikrinti, pripažinimo ir

c) importo licencijų išdavimo sąlygų ir jų galiojimo laikotarpio.

33 straipsnis

1. Tokiu mastu, koks reikalingas, kad 1 straipsnyje išvardyti produktai būtų eksportuojami, atsižvelgiant į šių produktų kotiruojamas kainas ar kainas pasaulinėje rinkoje, ir neviršijant ribų, atsirandančių dėl susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 300 straipsnį, šių kotiruojamų kainų ar kainų pasaulinėje rinkoje ir kainų Bendrijoje skirtumas gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Kiekiams, už kuriuos gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, paskirstyti turi būti patvirtintas toks būdas, kuris:

a) geriausiai atitinka produkto pobūdį ir padėtį atitinkamoje rinkoje, leisdamas kiek įmanoma veiksmingiau panaudoti turimus išteklius, atsižvelgiant į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą, tačiau nesukeldamas diskriminacijos tarp mažų ir didelių ūkio subjektų;

b) mažiausiai administraciniu požiūriu sudėtingas ūkio subjektams, atsižvelgiant į administravimo reikalavimus;

c) užkerta kelią bet kokiai diskriminacijai tarp suinteresuotų ūkio subjektų.

3. Grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje.

Jos gali skirtis priklausomai nuo paskirties vietos, jei tai būtina dėl pasaulinėje rinkoje susidariusios padėties arba specifinių tam tikrų rinkų reikalavimų.

Grąžinamąsias išmokas nustato Komisija 43 straipsnyje nustatyta tvarka. Jos gali būti nustatomos:

a) reguliariais laiko tarpais;

b) papildomai arba ribotiems kiekiams skelbiant konkursą dėl produktų, kuriems ši konkurso tvarka tinkama.

Produktų, už kuriuos skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, sąrašas ir šios išmokos dydis nustatomi ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, išskyrus atvejus, kai tai nustatoma konkurso tvarka. Tačiau grąžinamosios išmokos dydis gali išlikti toks pat daugiau kaip tris mėnesius, ir, jei būtina, Komisija valstybės narės prašymu arba savo nuožiūra gali tuo laikotarpiu jį koreguoti.

4. Nustatant grąžinamąsias išmokas atsižvelgiama į:

a) esamą padėtį ir ateities tendencijas dėl:

— galvijienos sektoriaus produktų kainų Bendrijos rinkoje ir galimybės čia jų įsigyti,

— galvijienos sektoriaus produktų kainų pasaulinėje rinkoje;

b) bendro galvijienos rinkos organizavimo tikslus, kurie turi užtikrinti kainų bei prekybos šioje rinkoje pusiausvyrą ir natūralią raidą;

c) ribas, atsirandančias dėl susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 300 straipsnį;

d) poreikį išvengti Bendrijos rinkos trikdymų;

e) siūlomo eksporto ekonominį aspektą.

Be to, pirmiausia atsižvelgiama į būtinybę nustatyti pusiausvyrą tarp Bendrijos pagrindinių žemės ūkio produktų naudojimo eksportui į trečiąsias šalis perdirbtų prekių pavidalu ir iš tų šalių perdirbimui įvežtų produktų naudojimo.

5. Nustatant 1 dalyje išvardytas kainas Bendrijoje atsižvelgiama į:

— kainas, vyraujančias reprezentatyviose Bendrijos rinkose,

— kainas, vyraujančias eksportuojant.

Nustatant 1 dalyje išvardytas kainas tarptautinėje prekyboje atsižvelgiama į:

— kainas, vyraujančias trečiųjų šalių rinkose,

— palankiausias kainas trečiosiose šalyse, kurios yra trečiųjų šalių importo paskirties šalys,

— eksportuojančiose trečiosiose šalyse užfiksuotas gamintojo kainas, atitinkamais atvejais atsižvelgiant į tų šalių suteiktas subsidijas,

— siūlomas franko kainas Bendrijos pasienyje.

6. Grąžinamosios išmokos suteikiamos tiktai pateikus paraišką ir atitinkamą eksporto licenciją.

7. Už 1 straipsnyje išvardytų produktų eksportą taikoma grąžinamoji išmoka yra tokia, kokia yra taikoma paraiškos licencijai gauti pateikimo dieną, o diferencijuotos išmokos atveju – tokia, kokia taikoma tą pačią dieną:

a) licencijoje nurodytai paskirties vietai arba

b) tikrajai paskirties vietai, jei ji nesutampa su nurodytąja licencijoje. Šiuo atveju taikytina suma neturi viršyti sumos, taikomos licencijoje pažymėtai paskirties vietai.

Kad šia dalimi dėl jos lankstumo nebūtų piktnaudžiaujama, gali būti imtasi atitinkamų priemonių.

8. Galima atsisakyti taikyti 6 ir 7 dalis tiems 1 straipsnyje išvardytiems produktams, už kuriuos 43 straipsnyje nustatyta tvarka grąžinamosios išmokos išmokamos vykdant pagalbos maistu operacijas.

9. Grąžinamoji išmoka išmokama pateikus įrodymus, kad:

— produktai yra Bendrijos kilmės,

— produktai yra eksportuoti iš Bendrijos, ir

— tais atvejais, kai taikoma diferencijuota grąžinamoji išmoka, produktai pasiekė licencijoje nurodytą paskirties vietą arba kitą paskirties vietą, kuriai buvo nustatyta išmoka, nepažeidžiant 3 dalies b punkto. Tačiau 43 straipsnyje nustatyta tvarka šiai taisyklei gali būti daromos išimtys, jei nustatomos lygiavertes garantijas suteikiančios sąlygos.

Be to, grąžinamoji išmoka už gyvų gyvūnų eksportą išmokama tik tuo atveju, jei laikomasi Bendrijos teisės aktų dėl gyvūnų gerovės ir, ypač, dėl gyvūnų apsaugos gabenimo metu nuostatų.

10. Nepažeidžiant 9 dalies pirmos įtraukos nuostatos, jei 43 straipsnyje nustatyta tvarka leidžianti nukrypti nuostata nenumatyta, iš trečiųjų šalių importuojamiems ir reeksportuojamiems į trečiąsias šalis produktams eksporto grąžinamoji išmoka nesuteikiama.

11. Kiekių apribojimų, atsirandančių dėl susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 300 straipsnį, laikymąsi užtikrina eksporto licencijos, išduodamos jose numatytiems referenciniams laikotarpiams, ir taikomos konkretiems produktams. Įsipareigojimų, atsirandančių dėl Susitarimo dėl žemės ūkio, laikymosi atžvilgiu, referencinio laikotarpio pabaiga neturi įtakos eksporto licencijų galiojimui.

12. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija patvirtina išsamias šio straipsnio taikymo taisykles, įskaitant nuostatas dėl nepaskirtų bei nepanaudotų eksportuotinų kiekių perskirstymo.

Išsamios taisyklės dėl 9 dalies paskutinės pastraipos taikymo taip pat gali apimti importo į trečiąsias šalis sąlygas.

34 straipsnis

1. Tokiu mastu, koks reikalingas, kad bendras galvijienos rinkos organizavimas tinkamai veiktų, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma ypatingais atvejais gali visiškai arba iš dalies uždrausti taikyti įvežimo perdirbti tvarką arba išvežimo perdirbti tvarką 1 straipsnyje išvardytiems produktams.

2. Tačiau jei 1 dalyje minima padėtis atsiranda ypatingai skubiai, ir Bendrijos rinka yra sutrikdyta arba jai kyla pavojus būti sutrikdytai dėl įvežimo arba išvežimo perdirbti tvarkos, Komisija, nukrypdama nuo 1 dalies, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva nusprendžia dėl būtinų priemonių; apie tokias priemones pranešama Tarybai ir valstybėms narėms, ir jos galioja ne ilgiau kaip šešis mėnesius bei taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna valstybės narės prašymą, sprendimą dėl prašymo ji priima per savaitę nuo jo gavimo.

3. Priemones, dėl kurių nusprendė Komisija, kiekviena valstybė narė gali perduoti Tarybai per savaitę nuo pranešimo apie jas dienos. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti, pakeisti arba panaikinti Komisijos sprendimą. Jeigu Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, Komisijos sprendimas laikomas panaikintu.

35 straipsnis

1. Produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, tarifinei klasifikacijai taikomos Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo bendrosios taisyklės ir jos taikymo išsamios taisyklės; dėl šio reglamento taikymo atsirandanti muitų tarifų nomenklatūra įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

2. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente arba jo pagrindu priimtose nuostatose numatyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

— apmokestinti kokiu nors muitui lygiaverčiu privalomuoju mokėjimu,

— taikyti kokį nors kiekybinį apribojimą arba lygiaverčio poveikio priemonę.

36 straipsnis

1. Jei dėl importo arba eksporto vieno ar kelių 1 straipsnyje išvardytų produktų rinka Bendrijoje yra sutrikdoma arba jai gresia rimti sutrikimai, galintys sukelti pavojų Sutarties 33 straipsnyje numatytų tikslų pasiekimui, prekybai su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie sutrikimai arba jų grėsmė išnyks.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priima bendras šios dalies taikymo taisykles ir nustato atvejus bei ribas, kada valstybės narės gali imtis apsaugos priemonių.

2. Jei susiklosto 1 dalyje paminėta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva nusprendžia dėl būtinų priemonių; apie tokias priemones pranešama valstybėms narėms, ir jos taikomos nedelsiant. Jei Komisija gauna valstybės narės prašymą, sprendimą dėl prašymo ji priima per tris darbo dienas nuo jo gavimo.

3. Priemones dėl kurių nusprendė Komisija kiekviena valstybė narė gali perduoti Tarybai per tris darbo dienas nuo pranešimo apie jas dienos. Taryba susirenka nedelsdama. Per mėnesį nuo tos dienos, kai apie priemonę buvo pranešta Tarybai, Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali pakeisti arba panaikinti tą priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į įsipareigojimus, atsirandančius dėl susitarimų, sudarytų pagal Sutarties 300 straipsnio 2 dalį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis

Valstybės narės registruoja galvijų ir galvijienos kainas, remdamosi taisyklėmis, kurias nustato Komisija 43 straipsnyje nustatyta tvarka.

38 straipsnis

1. Jei Bendrijos rinkoje užregistruojamas žymus kainų kilimas arba kritimas ir tikėtina, kad tokia padėtis tęsis, tuo sutrikdydama ar kelianti grėsmę sutrikdyti rinką, galima imtis būtinų priemonių.

2. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

39 straipsnis

Siekiant atsižvelgti į laisvo judėjimo apribojimus, kuriuos gali nulemti kovos su gyvūnų ligų išplitimu priemonių taikymas, 43 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti imtasi išskirtinių priemonių tų apribojimų paveiktai rinkai remti. Šios priemonės gali būti taikomos tik tokiu mastu, koks reikalingas rinkai paremti, ir tik reikalingą laiką.

40 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, 1 straipsnyje išvardytų produktų gamybai ir jų prekybai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

41 straipsnis

Valstybės narės ir Komisija pateikia viena kitai informaciją, būtiną šiam reglamentui įgyvendinti. Informacija, kurią reikia pateikti, nustatoma 43 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokios informacijos pateikimo ir paskirstymo taisyklės priimamos ta pačia tvarka.

42 straipsnis

Įkuriamas Galvijienos vadybos komitetas (toliau – Komitetas), kurį sudaro valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauja Komisijos atstovas.

43 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu perduoda klausimą Komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 205 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija priima priemones, kurios taikomos nedelsiant;

b) tačiau kai šios priemonės nesutampa su Komiteto nuomone, Komisija jas nedelsiant pateikia Tarybai. Tokiu atveju:

— Komisija gali atidėti priemonių, dėl kurių ji nusprendė, taikymą ne ilgiau kaip vienam mėnesiui nuo tokio pateikimo datos,

— Taryba per pirmesnėje įtraukoje minimą laikotarpį kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

44 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kokius kitus paties pirmininko iniciatyva ar valstybės narės atstovo prašymu jam pateiktus klausimus.

45 straipsnis

1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 ir nuostatos, priimtos jį įgyvendinant.

46 straipsnis

Šis reglamentas taikomas taip, kad tuo pačiu metu būtų tinkamai atsižvelgta ir į Sutarties 33 bei 131 straipsnyje nustatytus tikslus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis

1. Pagal 26 straipsnio 1 dalį iki 2002 m. birželio 30 d. intervencinės agentūros gali supirkti 2 dalyje minimus produktus pagal šio straipsnio nuostatas, siekiant užkirsti kelią dideliam kainų kritimui arba jį sušvelninti.

2. Jei susiklosto 3 dalyje nurodytos sąlygos, intervencinių agentūrų vienoje arba keliose valstybėse narėse ar valstybės narės regione vykdomas nustatytinos vienos ar kelių kategorijų, rūšių ar rūšių grupių šviežios ar atšaldytos mėsos, klasifikuojamos pagal KN 0201 10 00 ir 0201 20 20 – 0201 20 50 kodus ir kurios kilmės vieta yra Bendrija, supirkimas gali būti organizuojamas konkurso tvarka, siekiant užtikrinti tinkamą paramą rinkai ir atsižvelgiant į sezoninius skerdimų pokyčius.

Taip supirkti galima ne daugiau kaip 350 000 tonų per metus visoje Bendrijoje.

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali pakeisti šį kiekį.

3. Kaip numatyta 8 dalyje, gali būti organizuojamas konkursas dėl kiekvienos rūšies ar rūšių grupės, kurią galima supirkti, jei tik valstybėje narėje ar valstybės narės regione susidaro tokios dvi sąlygos, kurios išlieka dvi savaites iš eilės:

— vidutinė rinkos kaina Bendrijoje, užregistruota pagal Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę, yra mažesnė kaip 84 % intervencinės kainos,

— vidutinė rinkos kaina, užregistruota pagal minėtą skalę valstybėje narėje, keliose valstybėse narėse ar valstybės narės regionuose, yra mažesnė kaip 80 % intervencinės kainos.

Nustatoma tokia intervencinė kaina:

— EUR 3 475 už toną nuo 2000 m. sausio 1 d. iki birželio 30 d.,

— EUR 3 242 už toną nuo 2000 m. liepos 1 d. iki 2001 m. birželio 30 d.,

— EUR 3 013 už toną nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. birželio 30 dienos.

4. Konkurso tvarka dėl vienos ar kelių rūšių ar rūšių grupių sustabdoma, susiklosčius kuriai nors vienai iš šių dviejų situacijų:

— jei dvi savaites iš eilės abi 3 dalyje minėtos sąlygos tuo pat metu daugiau neegzistuoja,

— jei intervencinis supirkimas daugiau nepriimtinas pagal 2 dalimi nustatytus kriterijus.

5. Intervencija taip pat pradedama, jeigu dvi savaites iš eilės vidutinė jaunų nekastruotų galvijų patinų, jaunesnių kaip dvejų metų amžiaus, arba kastruotų galvijų patinų rinkos kaina Bendrijoje, užregistruota pagal Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę, nesiekia 78 % intervencinės kainos ir jeigu valstybėje narėje ar valstybės narės regionuose vidutinė jaunų nekastruotų galvijų patinų, jaunesnių kaip dvejų metų amžiaus, arba kastruotų galvijų patinų rinkos kaina, užregistruota pagal Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalę, nesiekia 60 % intervencinės kainos; tokiu atveju valstybėse narėse ar valstybės narės regionuose superkamos tų kategorijų skerdenos, kurių kainų lygis yra žemesnis už minėtą ribą.

Nepažeidžiant 6 dalies nuostatų priimami visi tokio supirkimo pasiūlymai.

Superkant kiekius pagal šioje dalyje nurodytas sąlygas, neatsižvelgiama į supirkimo ribas, nurodytas 2 dalyje.

6. Pagal 2 ir 5 dalyse minimas supirkimo sistemas gali būti priimamos tik tokios siūlomos kainos, kurios yra lygios arba mažesnės už vidutinę rinkos kainą, užregistruotą valstybėje narėje arba jos regione, ir padidintos suma, kuri turi būti nustatyta remiantis objektyviais kriterijais.

7. Kiekvienos kokybės ar kokybinės grupės, atitinkančios intervencijos sąlygas, supirkimo kainos ir intervenciniam supirkimui skirti kiekiai nustatomi konkurso tvarka ir, esant ypatingoms aplinkybėms, gali būti nustatomi kiekvienai valstybei narei arba jos regionui, remiantis užregistruotomis vidutinėmis rinkos kainomis. Konkurso procedūros užtikrina lygias teises dalyvauti konkurse visiems suinteresuotiems asmenims. Jos pradedamos remiantis aiškiai išdėstytais reikalavimais, kurie, jei būtina, nustatomi atsižvelgiant į komercines struktūras.

8. Remiantis 43 straipsnyje numatyta tvarka:

— nustatomi intervenciniam supirkimui skirti produktai, jų kategorijos, kokybinės klasės ar jų grupės,

— nusprendžiama dėl konkurso tvarkos pradėjimo ar atnaujinimo ir dėl jos nutraukimo 4 dalies paskutinėje įtraukoje minimu atveju,

— nustatomos intervencinės supirkimo kainos ir intervenciniam supirkimui skirti kiekiai,

— nustatoma 6 dalyje minima kainos padidinimo suma,

— priimamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, pirmiausiai skirtos užkirsti kelią rinkos kainų mažėjimui,

— priimamos visos pereinamojo laikotarpio priemonės, būtinos šių priemonių įgyvendinimui.

Komisija nusprendžia:

— pradėti intervencinį supirkimą, kaip nurodyta 5 dalyje, ir jį sustabdyti, jei nebesilaikoma vienos ar kelių toje dalyje minimų sąlygų,

— sustabdyti supirkimą, kaip nurodyta 4 dalies pirmojoje įtraukoje.

48 straipsnis

1. Iki 2002 m. birželio 30 d. galima nuspręsti suteikti pagalbą privačiam produktų, kaip minima 26 straipsnio 3 dalyje, saugojimui.

2. 43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija priima išsamias pagalbos privačiam saugojimui taikymo taisykles ir nuspendžia dėl pagalbos privačiam saugojimui suteikimo.

49 straipsnis

1. Panaikinami Reglamentai (EEB) Nr. 805/68, (EEB) Nr. 989/68, (EEB) Nr. 98/69 ir (EEB) Nr. 1892/87.

2. Nuorodos į Reglamentą (EEB) Nr. 805/68 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal V priede pateikta koreliacijos lentelę.

50 straipsnis

43 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija patvirtina:

— priemones, reikalingas palengvinti perėjimą nuo Reglamento (EEB) Nr. 805/68 nustatytos tvarkos prie šio reglamento tvarkos,

— priemones, reikalingas išspręsti tam tikroms praktinėms problemoms. Tinkamai pagrindus, šios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių.

51 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2000 m. sausio 1 d., išskyrus 18 straipsnį, kuris taikomas nuo šio reglamento įsigaliojimo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 1999 m. gegužės 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K.-H. FUNKE

I PRIEDAS

SPECIALIOS PRIEMOKOS

4 straipsnio 4 dalyje nurodytos valstybių narių regioninės ribos

Belgija	235 149
Danija	277 110
Vokietija	1 782 700
Graikija	143 134
Ispanija	713 999
Prancūzija	1 754 732 (1)
Airija	1 077 458
Italija	598 746
Liuksemburgas	18 962
Nyderlandai	157 932
Austrija	423 400
Portugalija	175 075 (2)
Suomija	250 000
Švedija	250 000
Jungtinė Karalystė	1 419 811 (3)

(1) Nepažeidžiant specialių taisyklių, išdėstytų 1991 m. gruodžio 16 d. Reglamente (EEB) Nr. 3763/91, nustatančiame specialiąsias priemones tam tikriems Prancūzijos užjūrio departamentų žemės ūkio produktams (OL L 356, 1991 12 24, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2598/95 (OL L 267, 1995 11 9, p. 1).
(2) Išskyrus ekstensifikacijos programą, numatytą 1994 m. balandžio 26 d. Reglamente (EB) Nr. 1017/94 dėl šiuo metu Portugalijoje lauko kultūromis apsėtos žemės pavertimo ekstensyviajai gyvulininkystei skirta žeme (OL L 112, 1994 5 3, p. 2). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1461/95 (OL L 144, 1995 6 28, p. 4).
(3) Ši riba laikinai padidinama 100 000 vienetų iki 1 519 811, kol gyvuliai iki šešių mėnesių amžiaus gali būti eksportuojami.

II PRIEDAS

PRIEMOKA UŽ KARVĘ ŽINDENĘ

7 straipsnio 2 dalyje nurodytos nacionalinės ribos, taikomos nuo 2000 m. sausio 1 d.

Belgija	394 253
Danija	112 932
Vokietija	639 535
Graikija	138 005
Ispanija	1 441 539
Prancūzija (1)	3 779 866
Airija	1 102 620
Italija	621 611
Liuksemburgas	18 537
Nyderlandai	63 236
Austrija	325 000
Portugalija (2)	277 539
Suomija	55 000
Švedija	155 000
Jungtinė Karalystė	1 699 511

(1) Išskyrus Reglamento (EEB) Nr. 3763/91 5 straipsnio 3 dalyje numatytą konkrečią ribą.
(2) Išskyrus Reglamento (EEB) Nr. 1017/94 2 straipsnyje numatytą konkretų rezervą.

III PRIEDAS

12 ir 13 straipsniuose nurodyta gyvulių vienetų (GV) konversijos lentelė

Buliai, jaučiai ir telyčios, vyresni nei 24 mėnesių, karvės žindenės ir melžiamos karvės	1,0 GV
Buliai, jaučiai ir telyčios nuo šešių iki 24 mėnesių	0,6 GV
Avys	0,15 GV
Ožkos	0,15 GV

IV PRIEDAS

PAPILDOMOS IŠMOKOS

14 straipsnyje nurodytos bendros sumos

(išreikšta milijonais eurų)

	2000	2001	2002 ir vėlesni metai
Belgija	13,1	26,3	39,4
Danija	3,9	7,9	11,8
Vokietija	29,5	58,9	88,4
Graikija	1,3	2,5	3,8
Ispanija	11,0	22,1	33,1
Prancūzija	31,1	62,3	93,4
Airija	10,5	20,9	31,4
Italija	21,9	43,7	65,6
Liuksemburgas	1,1	2,3	3,4
Nyderlandai	8,4	16,9	25,3
Austrija	4,0	8,0	12,0
Portugalija	2,1	4,1	6,2
Suomija	2,1	4,1	6,2
Švedija	3,1	6,1	9,2
Jungtinė Karalystė	21,3	42,5	63,8

V PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Reglamentas (EEB) Nr. 805/68	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
4 straipsnis	–
4a straipsnio pirmoji ir antroji įtraukos	3 straipsnio a ir b punktai
4b straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
4b straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa	4 straipsnio 2 dalis
4b straipsnio 2 dalies antroji pastraipa	4 straipsnio 3 dalies a punktas
4b straipsnio 3 dalies trečiosios pastraipos a punktas	3 straipsnio c punktas
4b straipsnio 3a dalis	–
4b straipsnio 4 dalis	–
4b straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 6 dalis
4b straipsnio 7a dalis	–
4b straipsnio 8 dalis	4 straipsnio 8 dalis
4c straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	5 straipsnio 4 dalis
4c straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa	5 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa
4c straipsnio 2 dalies antroji pastraipa	5 straipsnio 2 dalis
4c straipsnio 2 dalies trečioji pastraipa	5 straipsnio 4 dalis
4c straipsnio 3 dalies trečioji pastraipa	5 straipsnio 3 dalies trečioji pastraipa
4c straipsnio 4 dalis	5 straipsnio 5 dalis
4d straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys	6 straipsnio 1 dalies pirmasis sakinys
4d straipsnio 1a dalis	–
4d straipsnio 2 dalies pirmasis sakinys	6 straipsnio 3 dalis
4d straipsnio 3a dalis	–
4d straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 2 dalies a punktas
4d straipsnio 6 dalies pirmoji pastraipa	6 straipsnio 2 dalies b punkto pirmasis sakinys
4d straipsnio 6 dalies antroji–ketvirtoji pastraipos	–
4d straipsnio 6 dalies penktoji pastraipa	6 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa
4d straipsnio 8 dalies antroji įtrauka	6 straipsnio 7 dalis
4e straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos pirmasis sakinys	8 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa
4e straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos antrasis sakinys	8 straipsnio 4 dalies antrosios pastraipos antroji įtrauka
4e straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	8 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa
4e straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 2 dalis
4e straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis
4e straipsnio 4 dalis	–
4e straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa ir antrosios pastraipos pirmoji įtrauka
4f straipsnio 4 dalies antrosios pastraipos pirmoji ir antroji įtraukos	9 straipsnio 4 dalies pirmoji ir antroji pastraipos

Reglamentas (EEB) Nr. 805/68	Šis reglamentas
4g straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 2 dalis
4g straipsnio 4a dalis	–
4g straipsnio 5 dalis	12 straipsnio 3 dalis
4i straipsnis	–
4j straipsnio 1–3 dalys	23 straipsnio 1–3 dalys
4k straipsnis	–
4l straipsnis	25 straipsnis
5 straipsnis	–
6 straipsnio 1 dalis	47 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	47 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 4 dalis	47 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 5 dalis	47 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 6 dalis	47 straipsnio 7 dalis
6 straipsnio 7 dalis	47 straipsnio 8 dalis
6a straipsnis	–
7 straipsnis	–
8 straipsnis	48 straipsnis
9 straipsnis	29 straipsnis
10 straipsnis	30 straipsnis
11 straipsnis	31 straipsnis
12 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	32 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa
12 straipsnio 2–4 dalys	32 straipsnio 2–4 dalys
13 straipsnio 1–3 dalys	33 straipsnio 1–3 dalys
13 straipsnio 4 dalies pirmoji ir antroji pastraipos	33 straipsnio 4 dalies pirmoji ir antroji pastraipos
13 straipsnio 5–12 dalys	33 straipsnio 5–12 dalys
14 straipsnis	34 straipsnis
15 straipsnis	35 straipsnis
16 straipsnis	36 straipsnis
22 straipsnis	–
22a straipsnio 1 dalis	38 straipsnio 1 dalis
22a straipsnio 2 dalis	–
22a straipsnio 3 dalis	38 straipsnio 2 dalis
23 straipsnis	39 straipsnis
24 straipsnis	40 straipsnis
25 straipsnis	41 straipsnis
26 straipsnio 1 dalis	42 straipsnis
26 straipsnio 2 dalis	–
27 straipsnis	43 straipsnis
28 straipsnis	44 straipsnis
29 straipsnis	–
30 straipsnis	45 straipsnis
30a straipsnis	–
31 straipsnis	46 straipsnis
32 straipsnis	–
33 straipsnis	–
Priedas	–
II priedas	–